

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Рж г 174/21
26.7.2021. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Весна Станковић, као судија појединац, у поступку предлагача АА из ..., .., чији је пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из Новог Сада, Булевар ослобођења 109, ради заштите права на суђење у разумном року, решавајући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Р4 П 190/21 од 9.6.2021. године, донео је дана 26.7.2021.године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и потврђује решење Вишег суда у Београду Р4 П 190/21 од 9.6.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4 П 190/21 од 9.6.2021 године, првим ставом изреке одбијен је као неоснован приговор подносиоца ради убрзања поступка у предмету Вишег суда у Београду Гж 2809/19. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова поступка.

Благовремено изјављеном жалбом предлагач је првостепено решење побијала из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11...18/20) у вези са чланом 30 став 2 Закона о ванпарничном поступку и у вези са чланом 20 став 2 Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Сходно члану 16 став 4 у вези са ставом 2 Закона о заштити права на суђење у разумном року о изјављеном редовном правном леку поднетом сходно члану 14 став 1 у вези са чланом 15 став 2 Закона о заштити права на суђење у разумном року, о жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова у суду.

Испитујући правилност побијане одлуке сходно овлашћењима предвиђеним

чланом 386 Закона о парничном поступку, који се примењује на основу одредбе члана 30 став 2 Закона о ванпарничном поступку у вези са чланом 20 став 2 Закона о заштити права на суђење у разумном року, Апелациони суд је сходно члану 17 став 4 у вези са ставом 1 Закона о заштити права на суђење у разумном року оценио да жалба предлагача није основана.

Током првостепеног поступка нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности, а које би биле разлог за укидање првостепене одлуке.

Из образложења побијаног решења следи да је парнични поступак пред Вишим суду у Београду покренут подношељем тужбе дана 9.2.2018. године, да је дана 21.11.2018. године донета првостепена пресуда, да је предмет по жалби достављен Вишем суду у Београду дана 28.2.2019. године и да о жалби није одлучено до подношења приговора (16.4.2021. године).

Имајући у виду изложено, у складу са чланом 4 и чланом 10 став 1 и 2 Закона о заштити права на суђење у разумном року првостепени суд је оценио дужину трајања целокупног поступка од момента подношења иницијалног акта (првостепеног и другостепеног), као и све околности конкретног случаја, да се не ради о хитном поступку, па је одбио као неоснован приговор ради убрзања поступка у предмету Вишег суда у Београду Гж 2809/19.

По налажењу Апелационог суда првостепени суд је своју одлуку детаљно и аргументовано образложио, дајући разлоге које у целости прихвата Апелациони суд и сходно члану 396 став 2 у вези са чланом 402 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Одредбом члана 1 став 2 Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да је сврха овог закона да се предупреди настајање повреде права на суђење у разумном року.

Одредбом члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да се при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва и другог државног органа, природа и врста предмета и суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Имајући у виду наведено и цитиране законске одредбе неосновано се жалбом указује на погрешну примену материјалног права, конкретно одредбе члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року и на недопуштено дуго трајање другостепеног поступка по жалби, с обзиром да законом прописани рок у којем другостепени суд треба да одлучи о жалби странке представља инструктивни рок за суд, који је дужан да поштује редослед при одлучивању, као и да предност да хитним

предметима, што указује да непоштовање рока не доводи до последица које би условиле другачију оцену основаности приговора ради убрзања поступка у конкретном случају. Непоступање суда по инструктивним роковима не доводи аутоматски до утврђења повреде права на суђење у разумном року и не дозвољава одвојено посматрање тога рока у односу на целокупни поступак, а у конкретном случају целокупни поступак (првостепени и другостепени) од дана подношења иницијалног акта првостепеном суду (9.2.2018. године) до дана подношења приговора (16.4.2021. године) траје нешто више од три године, па се може сматрати да је дужина трајања целокупног поступка у оквиру разумног рока за одлучивање, код чињенице да се не ради о хитном поступку.

Правилном применом члана 153 Закона о парничном поступку првостепени суд је одлучио о трошковима поступка.

На основу свега изложеног, сходно члану 401 тачка 2 Закона о парничном поступку у вези са чланом 18 став 1 и 2 Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучено је као у првом ставу изреке овог решења.

Имајући у виду да жалба предлагача није усвојена, сходно члану 165 став 1 Закона о парничном поступку одбијен је као неоснован његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка као у другом ставу изреке овог решења.

С у д и ј а
Весна Станковић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба
(члан 21 Закона о заштити права на суђење у разумном року).

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић